

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22.11.2000, sp. zn. 3 Tz 239/2000, ECLI:CZ:NS:2000:3.TZ.239.2000.1

Číslo: 51/2001

Právní věta:

Jestliže rozhodnutí, proti kterému stížnost pro porušení zákona směřovala, bylo zrušeno Ústavním soudem, Nejvyšší soud musí stížnost pro porušení zákona zamítnout analogicky podle ustanovení § 268 odst. 1 tr. ř.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 22.11.2000

Spisová značka: 3 Tz 239/2000

Číslo rozhodnutí: 51

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Stížnost pro porušení zákona

Předpisy: 141/1961 Sb. § 268 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zamítl stížnost pro porušení zákona podanou ministrem spravedlnosti České republiky ve prospěch V. J. proti trestnímu příkazu Městského soudu v Brně ze dne 11. 10. 1999 sp. zn. 4 T 166/99.

Z odůvodnění:

Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Brně podal na obviněného V. J. dne 22. 9. 1999 ve věci vedené pod sp. zn. 4 Zt 1169/99 obžalobu pro skutek uvedený pod bodem 1., záležití v tom, že v přesně nezjištěné době začátkem měsíce prosince 1998 na ulici P. odebral od M. K. konzolu a ovladač CD her zn. Sony Playstation s tím, že poškozenému K. do února 1999 ve dvou splátkách zaplatí smlouvenou kupní cenu ve výši 5000 Kč, což však neučinil a konzolu a ovladač prodal v přesně nezjištěné době v měsíci březnu 1999 neznámé osobě, čímž poškozenému způsobil škodu ve výši 5000 Kč, který kvalifikoval jako trestný čin zpronevěry podle ustanovení § 248 odst. 1 tr. zák., a pro skutek uvedený pod bodem 2., záležití v tom, že v přesně nezjištěné době začátkem měsíce prosince 1998 v B., v prodejně obchodní společnosti P., kde byl v té době zaměstnán jako prodavač, odcizil minidiskový přehrávač zn. Sharp MD-MS 701, stříbrné barvy, který dne 10. 12. 1998 zastavil v zastavárně v B., čímž způsobil poškozené společnosti P. škodu ve výši 11 990 Kč, který kvalifikoval

jako trestný čin krádeže podle ustanovení § 247 odst. 1 písm. a) tr. zák.

Trestním příkazem Městského soudu v Brně ze dne 11. 10. 1999 sp, zn. 4 T 166/99 byl obviněný V. J. uznán vinným trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zák. a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání jednoho roku. Pro výkon uloženého trestu byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. ř. zařazen do věznice s ostrahou. Současně mu byla podle § 228 odst. 1 tr. ř. uložena povinnost nahradit poškozenému M. K. škodu ve výši 5000 Kč a poškozené obchodní společnosti P. škodu ve výši 11 990 Kč.

Trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zák. se měl dopustit tím, že

1. v přesně nezjištěné době začátkem měsíce prosince 1998 na ulici P. odebral od M. K. konzolu a ovladač CD her zn. Sony Playstation s tím, že poškozenému K. do února 1999 ve dvou splátkách zaplatí smlouvenou kupní cenu ve výši 5000 Kč, což však neučinil a konzolu a ovladač prodal v přesně nezjištěné době v měsíci březnu 1999 neznámé osobě, čímž poškozenému způsobil škodu ve výši 5000 Kč,

2. v přesně nezjištěné době začátkem měsíce prosince 1998 v B., v prodejně obchodní společnosti P., kde byl v té době zaměstnán jako prodavač, odcizil minidiskový přehrávač zn. Sharp MD-MS 701, stříbrné barvy, který dne 10. 12. 1998 zastavil v zastavárně v B., čímž způsobil poškozené společnosti P. škodu ve výši 11 990 Kč.

Městský soud v Brně přípisem ze dne 28. 2. 2000 odmítl odpor podaný obviněným dne 24. 2. 2000 proti trestnímu příkazu s tím, že trestní příkaz již nabyl dne 19. února 2000 právní moci, neboť obviněný V. J. se vzdal práva na odpor při převzetí trestního příkazu dne 19. 2. 2000, a tudíž již neměl právo podat proti tomuto rozhodnutí řádný opravný prostředek.

Proti trestnímu příkazu Městského soudu v Brně ze dne 11. 10. 1999 sp. zn. 4 T 166/99 podal ministr spravedlnosti stížnost pro porušení zákona, ve které především vytýká Městskému soudu v Brně, že byl vydán trestní příkaz, ačkoliv nebyl opatřenými důkazy spolehlivě prokázán skutkový stav. Na základě dosud získaného důkazního materiálu nelze dospět k jednoznačnému závěru, že skutkem popsaným pod bodem 1. obžaloby se obviněný V. J. dopustil trestného činu zpronevěry. V tomto směru je nutno poukázat na výpověď samotného poškozeného M. K., který uvedl, že s obviněným uzavřeli ústní dohodu v tom směru, že si obviněný V. J. přístroj odebere, bude jeho vlastníkem a postupně zaplatí kupní cenu. Tuto však obviněný V. J. do současně doby neuhradil a získanou věc v přesně nezjištěno: době v měsíci březnu prodal neznámé osobě. Z výše uvedeného vyplývá, že obviněný V. J. přístroj prodal v době, kdy byl vlastníkem věci. Samotná skutečnost, že nezaplatil celou kupní cenu, neznamená, že se dopustil trestného činu zpronevěry.

Ministr spravedlnosti proto navrhl, aby Nejvyšší soud vyslovil, že napadeným trestním příkazem Městského soudu v Brně a v řízení, jež mu předcházelo, byl v neprospěch obviněného v ustanoveních § 2 odst. 5, 6, § 314c odst. 1, 2 a § 248 odst. 1, 2 tr. zák. porušen zákon, aby napadené rozhodnutí zrušil a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Dříve, než mohl být napadený trestní příkaz Městského soudu v Brně přezkoumán na základě této stížnosti pro porušení zákona Nejvyšším soudem, byl dne 12. 10. 2000 zrušen nálezem Ústavního soudu sp. zn. [III. ÚS 200/2000](#).

Za této procesní situace, kdy rozhodnutí, proti kterému stížnost pro porušení zákona směřovala, přestalo existovat, nebylo možné o stížnosti pro porušení zákona rozhodnout jinak, než ji zamítnout. Trestní řád neobsahuje žádné ustanovení, které by řešilo podobnou situaci, a proto Nejvyšší soud postupoval analogicky podle ustanovení § 268 odst. 1 tr. ř., které ukládá Nejvyššímu soudu, aby

stížnost pro porušení zákona zamítl, shledá-li, že zákon nebyl porušen.